

«El bisbe Pèlach és reconegut com arquitecte d'obres socials»

Oferim un article publicat recentment al Diari de Girona sobre mons. Enric Pèlach, bisbe emèrit de la diòcesi peruana d'Abancay. El successor a Abancay presenta a Girona les memòries del prelat.

20/07/2006

La comunitat de les religioses
Adoratrius de Girona —a la ronda del

Pare Claret, número 28— acull avui (18.45 hores) l'acte de presentació de l'edició en català de les memòries del gironí Enric Pèlach, ara bisbe emèrit de la diòcesi d'Abancay (Perú). La presentació anirà a càrrec de l'actual residencial de la diòcesi llatinoamericana, Isidre Sala; també hi assistirà el prelat de Girona, Carles Soler. Sala és el successor, per raó de jubilació, del bisbe Pèlach i, durant una desena d'anys, en va ser la mà dreta com a prelat auxiliar i bisbe coadjutor amb dret a successió. «Enric Pèlach és reconegut com arquitecte d'obres socials», ha afirmat l'actual bisbe.

Isidre Sala —nascut a Cardona— ha explicat que, tot i l'avançada edat —Enric Pèlach va néixer el 1917—, el bisbe gironí es troba en un bon estat de salut, i se sent partícip de les mostres de reconeixement dels habitants de la diòcesi. A tall d'exemple, el bisbe Sala ha explicat

que, en la darrera eucaristia amb motiu de la Pasqua, Enric Pèlach va ser llargament aplaudit a la catedral diocesana. El prelat gironí ha reduït al mínim la presència pública, però segons ha explicat Isidre Sala, manté tertúlies —«té el cap molt clar»— amb els capellans de la diòcesi. El gironí deixa, com a llegat, l'impuls de l'estructura de la diòcesi, i diferents serveis, com ara centres educatius, sanitaris i assistencials, i un seminari propi amb capellans que han estat ordenats i que realitzen la tasca pastoral a la zona. La diòcesi d'Abancay té uns 12.000 quilòmetres quadrats i al voltant de 350.000 habitants. La seu és situada a 2.300 metres d'altura, però la mitjana dels nuclis de població voreja els 3.000. Amb una base econòmica rural, i sense possibilitats que s'implanti la indústria, el territori d'Abancay apareix com un dels més pobres del món. En aquest sentit, i a causa de la proximitat amb les zones —més

turístiques— de Cuzco i Machu Pichu, l'arribada d'europaus ha provocat compromisos personals i associatius a fi de cobrir necessitats bàsiques. Les relacions entre l'Església com a institució i l'Estat al Perú són considerades com a «correctes».

L'edició és a càrrec dels Amics d'Abancay

Amics d'Abancay —una entitat civil i amb seu a Girona, impulsada per sensibilitzar i trobar recursos per afrontar projectes solidaris a la diòcesi del Perú— ha assumit el projecte de l'edició en català de les memòries d'Enric Pèlach. El volum porta per títol *De Girona als Andes. Memòries d'un bisbe gironí al servei dels pobres d'Abancay*. Tot i que bona part del llibre prioritza l'etapa de Pèlach al Perú —des de 1957, primer a Yauyos i Cañete i, després, a Abancay—, també són presents els

anys a Girona. La traducció de l'edició original —en castellà— al català ha estat revisada per Joan Carreras i Péra. El contingut del llibre és distribuït com un dietari, amb reflexions a manera de «càpsules» i emprant la primera persona com a subjecte. Entre altres idees, Enric Pèlach deixa clar que, des de jove, apostava per les missions en canalitzar la tasca pastoral. A l'epíleg, el bisbe gironí explicita unes dades. En arribar a Abancay —1957—, la ciutat tenia 12.000 habitants i 6 sagraris. Ara mateix, respectivament, 80.000 i 27.

Joaquim Bohigas / Diari de Girona.

pelach-es-reconegut-com-arquitecte-
dobres-socials/ (10/08/2025)